

اظهار نظر کارشناسی درباره:
« طرح مزایای مناطق جنگی و امنیتی بازنشستگان »

مشخصات طرح

دوره یازدهم - سال اول

شماره ثبت:

۳۰۴

مشخصات گزارش

تهیه و تدوین:

فهیمة غفرانی

ناظران علمی:

مهدی عبدالحمید

شهاب طلائی

شماره مسلسل:

۲۹۰۱۸۲۵۰

تاریخ انتشار:

۱۴۰۱/۳/۱۶

مقدمه

بر اساس بند «ث» ماده (۱۱۲) قانون برنامه ششم توسعه، سازمان برنامه و بودجه و سازمان اداری و استخدامی کشور موظف شده‌اند از سال اول اجرای قانون برنامه، برای کارکنان شاغل در مناطق عملیاتی و امنیتی اعتبار لازم را برای اعمال سقف فوق‌العاده پیش‌بینی شده در بند «۱» ماده (۶۸) قانون مدیریت خدمات کشوری تأمین و اعمال نمایند. به عقیده طراحان محترم با توجه به اینکه در حکم مذکور صرفاً نام شاغلان مورد تأکید قرار گرفته و ذکری از بازنشستگان به میان نیامده است، این موضوع سبب تزییع حقوق بازنشستگان شده است. طراحان محترم برای رفع ایراد مذکور خواستار اصلاح بند «ث» قانون برنامه ششم توسعه هستند. این در حالی است که برای اصلاح آن سازوکار مشخصی ارائه نشده است. در ادامه طرح مذکور ارزیابی شده است.

ارزیابی

۱. بند «ث» ماده (۱۱۲) قانون برنامه ششم توسعه^۱ صرفاً ناظر بر پرداخت سقف (حداکثر) فوق‌العاده پیش‌بینی شده در بند «۱» ماده (۶۸) قانون مدیریت خدمات کشوری به کارکنان شاغل در مناطق موضوع ماده (۱۱۲) مذکور می‌باشد و مشعر بر پرداخت آن در زمان بازنشستگی نیست، زیرا محاسبه میزان حقوق بازنشستگی تابع قواعدی متفاوت از میزان حقوق دوران اشتغال می‌باشد.

از طرف دیگر بند «۱» ماده (۶۸) قانون مدیریت خدمات کشوری^۲ نیز ناظر بر پرداخت «فوق‌العاده مناطق کمتر توسعه‌یافته و بدی آب‌وهوا» به کارکنان شاغل در دوران اشتغال می‌باشد و راجع به پرداخت آن در زمان بازنشستگی نیست. با عنایت به اینکه به استناد ماده (۷۶) قانون مدیریت خدمات کشوری^۳ فوق‌العاده مزبور مستمر نیست و از آن کسور بازنشستگی برداشت نشده و نمی‌شود؛ لذا این فوق‌العاده به مستخدمین بازنشسته‌ای که در زمان اشتغال از آن استفاده کرده‌اند نیز پرداخت نشده و در محاسبه حقوق بازنشستگی آنها نیز تأثیری نداشته است. به عبارت دیگر چون فوق‌العاده مذکور در محاسبه حقوق بازنشستگی هیچ‌یک از کارکنان مشمول قانون مدیریت خدمات کشوری ملاک محاسبه قرار نگرفته است؛ لذا پرداخت آن به مستخدمینی که قبل از اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری نیز بازنشسته شده‌اند توجیهی ندارد. پرداخت فوق‌العاده مذکور یا افزایش میزان حقوق بازنشستگی کارکنان بازنشسته اخیر موجب تبعیض ناروای آنان نسبت به کارمندان است که پس از اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری از فوق‌العاده بند «۱» ماده (۶۸) استفاده کرده‌اند، لکن در دریافت آن در زمان بازنشستگی بی‌بهره مانده‌اند. از این جهت طرح حاضر با بند «۹» اصل سوم (۳) قانون اساسی مغایرت دارد.

۱. سازمان و سازمان اداری و استخدامی کشور موظفند از سال اول اجرای قانون برنامه، برای کارکنان شاغل در مناطق عملیاتی و امنیتی اعتبار لازم را برای اعمال سقف فوق‌العاده پیش‌بینی شده در بند «۱» ماده (۶۸) قانون مدیریت خدمات کشوری تأمین و اعمال نمایند.
۲. بند «الف» ماده (۶۸) قانون مدیریت خدمات کشوری - فوق‌العاده مناطق کمتر توسعه‌یافته و بدی آب‌وهوا برای مشاغل تخصصی که شاغلین آنها دارای مدارک تحصیلی کارشناسی ارشد و بالاتر می‌باشند تا به میزان بیست و پنج درصد (۲۵٪) امتیاز حقوق ثابت و برای سایر مشاغل تا بیست درصد (۲۰٪) حقوق ثابت هرکدام از کارمندان واجد شرایط پرداخت خواهد شد. فهرست این مناطق در هر دوره برنامه پنج‌ساله با پیشنهاد سازمان به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.
۳. تبصره ماده (۷۶) قانون مدیریت خدمات کشوری - فوق‌العاده‌های مذکور در بندهای «۲»، «۳» و «۵» ماده (۶۸) فوق‌العاده مستمر تلقی می‌گردند.

۲. با عنایت به اینکه کارکنان شاغل به واسطه انجام وظایف مربوط ناگزیر از سکونت در مناطق کمتر توسعه یافته و بد آب و هوا می باشند و کارکنان بازنشسته چنین تکلیفی ندارند؛ لذا پرداخت فوق العاده مذکور صرفاً برای دوران اشتغال تجویز شده است و از این منظر نیز پرداخت آن به بازنشستگان توجیهی ندارد.

۳. پرداخت فوق العاده مقرر در بند «ث» ماده (۱۱۲) قانون برنامه ششم به بازنشستگان، به دلیل عدم کسور بازنشستگی از آن و به تبع، عدم پرداخت به صندوق بیمه ای فاقد وجهت به نظر می رسد. از آنجایی که چنین احکامی منجر به تضعیف بنیه مالی صندوق ها می گردد و در بلندمدت باعث ورشکستگی آنها می شود، می توان طرح را مغایر نظام اداری صحیح موضوع بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی قلمداد کرد.

۴. طرح پیشنهادی به دلیل عدم پیش بینی محل تأمین اعتبار مورد نیاز با محدودیت اصل هفتاد و پنجم قانون اساسی روبه رو می باشد.

۵. با عنایت به اینکه طراحان محترم خواستار اصلاح بند «ث» ماده (۱۱۲) قانون برنامه پنج ساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران هستند و با توجه به اینکه مدت اجرای قانون برنامه ششم توسعه رو به اتمام است، طرح چنین پیشنهادی منطقی به نظر نمی رسد.

نتیجه گیری

طرح پیشنهادی به دلیل مغایرت با بندهای «۹» و «۱۰» اصل سوم قانون اساسی، اصل هفتاد و پنجم قانون اساسی و تحمیل بار مالی ناشی از اجرای این پیشنهاد به صندوق های بازنشستگی منطقی و قابل قبول نیست. مضافاً با عنایت به اینکه مدت اجرای قانون برنامه ششم توسعه رو به اتمام است، پیشنهاد می شود؛ در صورت اصرار بر پیشبرد طرح فعلی ضمن پیش بینی محل تأمین بار مالی مربوط توسط نمایندگان محترم در قالب الحاق یک تبصره به ماده (۶۸) قانون مدیریت خدمات کشوری ارائه شود.